

POSTANOWIENIE

Dnia 3 kwietnia 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jolanta Strusińska-Żukowska (przewodniczący)

SSN Zbigniew Myszka

SSN Maciej Pacuda (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa W. J. prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą
[...] S. w S.

przeciwko P. K.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy i Ubezpieczeń
Społecznych w dniu 3 kwietnia 2019 r.,

zażalenia pozwanego na postanowienie Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i
Ubezpieczeń Społecznych w S.

z dnia 10 kwietnia 2018 r., sygn. akt IV Pz [...],

oddala zażalenie.

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w S. postanowieniem z dnia 10 kwietnia 2018 r., wydanym w sprawie z powództwa W. J. prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą [...] „S.” w S. przeciwko P. K. o zapłatę, odrzucił zażalenie pozwanego na postanowienie Sądu Okręgowego w S. z dnia 7 lutego 2018 r., oddające zażalenie na postanowienie Sądu Rejonowego w S. z dnia 31 października 2017 r. odrzucające apelację pozwanego.

W uzasadnieniu tego postanowienia Sąd Okręgowy przypomniał, że Sąd Rejonowy w S. postanowieniem z dnia 31 października 2017 r. odrzucił wniosek

pozwanego o przywrócenie mu terminu do wniesienia apelacji oraz odrzucił jego apelację wniesioną od wyroku Sądu Rejonowego w S. z dnia 4 marca 2016 r. Postanowienie to w części dotyczącej odrzucenia apelacji zostało zaskarżone przez pozwanego zażaleniem, które Sąd Okręgowy w S. oddalił postanowieniem z dnia 7 lutego 2018 r.

Zdaniem Sądu Okręgowego, zażalenie wniesione przez pozwanego na to postanowienie jako niedopuszczalne podlegało odrzuceniu. Sąd drugiej instancji podkreślił równocześnie, że analiza art. 394¹ § 2 k.p.c. prowadzi do wniosku, że postanowienie sądu drugiej instancji kończące postępowanie w sprawie jest zaskarżalne zażaleniem do Sądu Najwyższego tylko wtedy, gdy w sprawie przysługuje skarga kasacyjna oraz jeśli postanowienie to nie jest postanowieniem wydanym w wyniku rozpoznania zażalenia na postanowienie sądu pierwszej instancji.

Odnosząc powyższe uwagi do okoliczności niniejszej sprawy, Sąd drugiej instancji stwierdził, że postanowienie Sądu Okręgowego z dnia 7 lutego 2018 r. jest postanowieniem wydanym przez sąd drugiej instancji. Należy zakwalifikować je jako postanowienie kończące postępowanie w sprawie, a biorąc pod uwagę wartość przedmiotu zaskarżenia, niniejsza sprawa jest sprawą, w której przysługuje skarga kasacyjna. Jeśli jednak wspomniane postanowienie jest postanowieniem wydanym w wyniku rozpoznania zażalenia na postanowienie sądu pierwszej instancji, to okoliczność ta, w myśl art. 394¹ § 2 k.p.c., wyklucza dopuszczalność zażalenia wniesionego na takie postanowienie.

Pozwany W. J. wniósł do Sądu Najwyższego zażalenie na postanowienie Sądu Okręgowego z dnia 10 kwietnia 2018 r., zaskarżając to postanowienie i wnosząc o jego uchylenie.

Żalący się zarzucił przy tym zaskarżonemu postanowieniu nierozpoznanie istoty sprawy i sprowadzenie jej do rozpatrzenia przyczyn czysto formalnych. Tymczasem Sąd Okręgowy w postanowieniu z dnia 7 lutego 2018 r. ograniczył się tylko do prostego obliczenia terminów do wniesienia apelacji, biorąc za punkt odniesienia do ich obliczenia datę ogłoszenia wyroku. Żalący się nie był natomiast obecny na tym posiedzeniu, a nawet nie został o nim powiadomiony. Sąd nie odniósł się także do podnoszonej przez żalącego się kwestii, że do momentu

ostatecznego rozpoznania jego wniosku (i składanych zażaleń) w zakresie prośby o sporządzenie uzasadnienia wyroku nie było podstaw do wnoszenia apelacji w trybie art. 369 § 2 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Rozpatrywane w niniejszym postępowaniu zażalenie jest oczywiście bezzasadne, wobec czego musi podlegać oddaleniu. W szczególności nie mogą zaś podlegać rozpatrzeniu w tym postępowaniu podnoszone w uzasadnieniu zażalenia okoliczności związane z wydaniem przez Sąd Okręgowy w S. postanowienia z dnia 7 lutego 2018 r. oddalającego zażalenie na postanowienie Sądu Rejonowego w S. z dnia 31 października 2017 r. odrzucające apelację żalącego się. Aby wniesiony środek zaskarżenia mógł być merytorycznie rozpoznany, należy bowiem w pierwszej kolejności rozważyć jego dopuszczalność.

Środki zaskarżenia rozpatrywane przez Sąd Najwyższy są ściśle limitowane, przy czym możliwość zaskarżenia do Sądu Najwyższego postanowienia sądu drugiej instancji jest ograniczona jedynie do tych postanowień, które wymienia art. 394¹ § 1 i 2 k.p.c. Oznacza to, że zażalenie do Sądu Najwyższego przysługuje wyłącznie na postanowienie Sądu drugiej instancji odrzucające skargę kasacyjną oraz na postanowienie Sądu drugiej lub pierwszej instancji odrzucające skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia, a w sprawach, w których przysługuje skarga kasacyjna, także na postanowienie Sądu drugiej instancji kończące postępowanie w sprawie, z wyjątkiem postanowień, o których mowa w art. 398¹, a także postanowień wydanych w wyniku rozpoznania zażalenia na postanowienie Sądu pierwszej instancji.

Jak trafnie wywodzi więc Sąd drugiej instancji, za wyjątkiem postanowień odrzucających skargę kasacyjną oraz skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia, zaskarżalne zażaleniem do Sądu Najwyższego postanowienie sądu drugiej instancji musi spełniać następujące warunki pozytywne: być wydane w sprawie, w której skarga kasacyjna jest dopuszczalna oraz być postanowieniem kończącym postępowanie w sprawie, a równocześnie nie może wypełniać przesłanek negatywnych, które dotyczą

postanowień w przedmiocie odrzucenia pozwu albo umorzenia postępowania (art. 398¹ § 1 k.p.c. – od tych postanowień przysługuje skarga kasacyjna) oraz postanowień wydanych w wyniku rozpoznania zażalenia na postanowienie Sądu pierwszej instancji (por. prawidłowo powołane przez Sąd Okręgowy postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 12 listopada 2014 r., II PZ 16/14, LEX nr 1565764 oraz postanowienie z dnia 18 października 2018 r., I UZ 16/16, LEX nr 2160747).

Postanowienie Sądu Okręgowego w S. z dnia 7 lutego 2018 r. było wprawdzie postanowieniem kończącym postępowanie w sprawie, gdyż zamykało żalącemu się drogę do wniesienia apelacji od wyroku Sądu pierwszej instancji, a także zostało wydane w sprawie, w której ze względu na wartość przedmiotu zaskarżenia przysługiwała skarga kasacyjna. Było jednak równocześnie postanowieniem wydanym w wyniku rozpoznania zażalenia na postanowienie Sądu pierwszej instancji. To nie Sąd Okręgowy odrzucił bowiem apelację żalącego się, lecz uczynił to Sąd pierwszej instancji. Sąd Okręgowy postanowieniem z dnia 7 lutego 2018 r. rozstrzygnął natomiast o zasadności zażalenia wniesionego na postanowienie Sądu pierwszej instancji w przedmiocie odrzucenia apelacji. Postanowienie z dnia 7 lutego 2018 r. spełniało zatem dwa pozytywne warunki określone treścią art. 394¹ § 2 k.p.c., ale wypełniało także jedną z negatywnych przesłanek wymienionych w tym przepisie. To powodowało zaś, że z mocy stosowanego odpowiednio art. 398⁶ § 3 k.p.c. w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c. zażalenie na to postanowienie podlegało odrzuceniu jako niedopuszczalne.

Należy więc stwierdzić, że zaskarżone w niniejszym postępowaniu postanowienie Sądu drugiej instancji jest w pełni prawidłowe.

Kierując się przedstawionymi motywami oraz opierając się na podstawie art. 398¹⁴ k.p.c. w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c., Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji swojego postanowienia.